

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(92) 591 endelig udg.

Bruxelles, den 22. december 1992

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RADET

FREMLAGT I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 2

I RADETS BESLUTNING 89/488/EØF

AF 28. JULI 1989

(Anvendelse af en foranstaltning, som fraviger artikel 17, stk. 2, i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter)

Forslag til RADETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Den Franske Republik til at forlænge anvendelsen af en foranstaltning, som fraviger artikel 17, stk. 2, i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(forelagt af Kommissionen)

- 1 -

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RADET
FREMLAGT I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 2
I RADETS BESLUTNING 89/488/EØF
AF 28. JULI 1989

(Anvendelse af en foranstaltning, som fraviger
artikel 17, stk. 2, i sjette direktiv 77/388/EØF
om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning
om omsætningsafgifter)

I. INDLEDNING

Ved Rådets beslutning 89/488/EØF af 28. juli 1989¹⁾ blev Den Franske Republik bemyndiget til på basis af artikel 27 i det nugældende sjette momsdirektiv at fravige bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, i sjette momsdirektiv.

Fravigelsen består i helt at udelukke fradragsretten for moms på udgifter til goder eller tjenesteydelser, når den private anvendelse af disse overstiger 90% af deres samlede anvendelse.

I henhold til Rådets beslutning gælder bemyndigelsen indtil den 31. december 1992. Af artikel 2 i samme beslutning fremgår det, at Kommissionen, inden bemyndigelsens udløb, skal forelægge Rådet en rapport om anvendelsen af bemyndigelsen, eventuelt ledsaget af et forslag til Rådets beslutning om forlængelse af bemyndigelsen.

Formålet med denne rapport er at gennemgå den hidtidige anvendelse af bemyndigelsen og at vurdere den anmodning om forlængelse af bemyndigelsen, som Den Franske Republik har fremsat ved skrivelse registreret i Kommissionens generalsekretariat den 22. oktober 1992.

II. ANVENDELSE AF BEMYNDIGELSEN

1. Baggrund

Den 3. februar 1989 forkastede det franske forvaltningsråd i sin dom i sagen vedrørende "ALITALIA" bestemmelserne i artikel 230-1 i bilag II i den franske "Code général des Impôts" (CGI), i henhold til hvilke der ikke var fradragsret for udgifter til goder og tjenesteydelser, der ikke udelukkende var bestemt for den afgiftspligtiges virksomhed.

Som følge af denne dom og i overensstemmelse med fællesskabsretten ophørte begrebet ene-anvendelse med i Frankrig at være en af betingelserne for fradragsret. Når goder og tjenesteydelser delvis anvendes til ikke-erhvervsmæssige formål, kan momsen nu fratrækkes fuldt ud, men til gengæld beskattes den private anvendelse af goder eller tjenesteydelser på basis af artikel 6, stk. 2, i sjette direktiv.

Af forenklingshensyn har Den Franske Republik anmodet Rådet om bemyndigelse til midlertidigt at opretholde udelukkelsen af fradragsret for moms på goder og tjenesteydelser, hvis den private anvendelse af disse goder og tjenesteydelser overstiger 90% af deres samlede anvendelse. Formålet med denne foranstaltning er at undgå at skulle beskatte tjenesteydelser til eget forbrug. Denne beskatning ville skabe problemer, idet beskatningsgrundlaget vil skulle beregnes på grundlag af værdien af de tjenesteydelser til eget forbrug, der følger af den private anvendelse af godet.

1) EFT L 239 af 16.8.1989.

2. Ikrafttrædelsen i Frankrig

Ved artikel 1, 3 og 5 i dekret nr. 89-885 af 14. december 1989, offentliggjort i "Journal officiel de la Republique française" af 15. december 1989 (s. 15578) blev Rådets beslutning omsat til national ret. Dekretet trådte i kraft i Paris den 17. december 1989 og i provinsen i princippet den 18. december 1989. Dekretet affødte bl.a. en ny artikel 230-1 i CGI og blev kommenteret i et cirkulære af 21. februar 1990, offentliggjort i "Bulletin officiel des Impôts" under nr. 3 D-3-90 og gengivet i "Documentation administrative" under nr. 3-D-1512 (ajourført den 1.5.1990).

3. Den kvantitative beregning af den private anvendelse (tærskel på 90%)

Denne beregning tager udgangspunkt i følgende elementer:

- godets eller tjenesteydelsens art
- godets eller tjenesteydelsens formål
- den mulige anvendelse af godet eller tjenesteydelsen i den pågældende virksomhed
- den tidsmæssige fordeling af anvendelsen af det pågældende gode eller den pågældende tjenesteydelse over et helt kalenderår eller over en del af et kalenderår, når brugen af godet eller tjenesteydelsen tydeligvis er sæsonbestemt (f.eks. en lystbåd).

4. Den praktiske gennemførelse af fravigelsesforanstaltningen i Frankrig

Den her omhandlede fravigelse finder anvendelse i følgende situationer:

- ved en virksomheds køb af goder eller tjenesteydelser, der straks stilles til rådighed for eller primært anvendes af virksomhedens leder, direktører, personale eller en tredjemand. I dette tilfælde udelukkes fradragsretten med det samme.

Eksempler:

- * køb eller leasing af et videokamera til brug for virksomhedens direktør, men som undtagelsesvis benyttes i forbindelse med interne efteruddannelseskurser
 - * lystbåd til hovedsagelig privat brug, men som udlejes én uge om året.
- Køb af goder og tjenesteydelser bestemt til virksomhedens brug, men hvor det efter et års forløb viser sig, at over 90% af godets eller tjenesteydelsens samlede anvendelse har været af privat karakter. I dette tilfælde vil virksomheden ved udgangen af dette første år skulle berigtige den oprindeligt fratrukne moms. Berigtigelsen tager form af indbetaling af hele den fratrukne moms.

Såfremt ovenstående forhold konstateres i løbet af den berigtigelsesperiode, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i sjette direktiv, berigtiges momsen i forhold til antallet af år af berigtigelsesperioden, der er forløbet: berigtigelsen vil dermed være lig med det oprindelige fradrag minus en femtedel (ved løsøre) eller en tiendedel (ved fast ejendom) pr. forløbet år.

5. Det særlige tilfælde med lokale myndigheder (ikke afgiftspligtige institutioner, jf. artikel 4, stk. 5, i sjette direktiv)

I Frankrig betragter man i dette tilfælde brug af goder og tjenesteydelser til udøvelse af aktiviteter, der ikke pålægges moms, som svarende til privat brug.

Eksempel:

- * en computer, der af en kommune anvendes både til forvaltning af en afgiftspligtig form for virksomhed, og til sine ikke-afgiftspligtige tjenesteydelser i relation til civilstand og social bistand.

I øvrigt har den franske forvaltning præciseret over for sine forskellige afdelinger, at der af forenklingshensyn under ingen omstændigheder er grund til at ændre ved situationen for de lokale myndigheder, der, når de anvender et investeringsgode til både ikke-afgiftspligtige og afgiftspligtige transaktioner, mener, at det pågældende gode i 90% af tilfældene anvendes til ikke-afgiftspligtige transaktioner, også selv om det ikke reelt er tilfældet.

6. Den franske forvaltnings opfattelse af anvendelsen af fravigelsesforanstaltningen

Den franske forvaltning mener, at denne fravigelsesforanstaltning har lettet skatteforvaltningen for både myndighederne og de berørte virksomheder. Så vidt den ved, har foranstaltningen i øvrigt heller ikke givet anledning til tvister med virksomhederne. Indtil for nylig er foranstaltningen under alle omstændigheder kun blevet anvendt meget sjældent og kun i marginale tilfælde, som rent statistisk ikke spiller nogen rolle.

III. ANMODNING OM FORLÆNGELSE AF BEMYNDIGELSEN

Fra fransk side bemærkes det, at fravigelsen måske vil blive anvendt oftere i fremtiden, eftersom visse liberale erhverv - advokater, sagførere, oversættere, tolke, sportsfolk, forfattere og kunstnere - siden 1991 har udøvet beskattet virksomhed, der altså ikke længere er fritaget.

Da der netop er tale om liberale erhverv, er det imidlertid helt almindeligt, at disse erhvervsdrivende anvender virksomhedens goder til private formål - måske bor og arbejder de i samme lejlighed og måske benytter de f.eks. en computer, fotoudstyr eller lignende til både erhvervsmæssige og private formål. Uden fravigelsesforanstaltningen ville denne private brug kræve et skattemæssigt tilsyn med det pågældende udstyr i hele dets levetid og under alle omstændigheder en beskatning af de tjenesteydelser til eget forbrug, som følger af denne private brug. Beskatningsgrundlaget vil være vanskeligt at beregne, og det vil være vanskeligt at få den betalingspligtige til at acceptere dette grundlag. I artikel 11, litra A, stk. 1, litra c), i sjette momsdirektiv hedder det blot, at beskatningsgrundlaget består af de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med tjenesteydelsen til eget forbrug svarende til den private brug af virksomhedens gode (eksempel i tilfælde af en bil: køb, benzin, reparationer, vedligeholdelse osv.)

IV. HOLDNINGEN I KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

1. Med hensyn til en forlængelse af fravigelsen

Kommissionens tjenestegrene mener, at den her omhandlede fravigelsesforanstaltning, som tjener til at undgå "afgiftsfrit forbrug", er berettiget.

De er imidlertid også opmærksomme på, at økonomisk betragtet (dvs. likviditetsmæssigt) er beskatningen af den private brug af godet eller tjenesteydelsen mere fordelagtig for den betalingspligtige end en udelukkelse af fradragsretten som sådan. Men når den private brug overstiger 90% af den samlede brug, er den likviditetsmæssige fordel uberettiget, da virksomheden selv stort set ikke anvender det pågældende gode eller den pågældende tjenesteydelse.

2. Fravigelsens varighed

Kommissionens tjenestegrene er af den opfattelse, at der må fastsættes en bestemt udløbsdato for denne fravigelse, således at der kan gøres status i lyset af navnlig arbejdet i EF med forslaget til tolvte momsdirektiv og i lyset af anvendelsen af fravigelsen. Fravigelsen vil derfor - under hensyntagen til bemærkningerne i det følgende midlertidigt kunne forlænges indtil vedtagelsen af tolvte momsdirektiv, hvis det sker inden den 31. december 1996. Hvis det ikke sker, ophører fravigelsen under alle omstændigheder med at være gyldig den 31. december 1996.

3. Frankrigs anvendelse af fravigelsesforanstaltningen

1.1. Anvendelsen af fravigelsesforanstaltningen på lokale myndigheder giver anledning til følgende bemærkninger og spørgsmål fra Kommissionens tjenestegrene:

Frankrig blev bemyndiget til at udelukke fradragsretten for moms "i forbindelse med goder eller tjenesteydelser, når den private anvendelse af disse overstiger 90% af den samlede anvendelse heraf".

Kommissionens tjenestegrene mener imidlertid, at en lokal myndigheds delvise anvendelse af et gode til virksomhedsformer, der ligger uden for momsens anvendelsesområde i medfør af artikel 4, stk. 5, i sjette direktiv, ikke kan betragtes som privat brug i den betydning, der er anvendt i artikel 6, stk. 2, i sjette direktiv. I dette tilfælde er der heller ikke tale om brug, der er den lokale myndighed uvedkommende, da selve formålet med den lokale myndighed er at udøve virksomhed eller transaktioner i sin egenskab af offentlig myndighed.

Der må anlægges den betragtning, at den lokale myndighed delvis anvender de pågældende goder til formål, der tjener en "ikke-afgiftspligtig form for virksomhed".

Kommissionens tjenestegrene gør opmærksom på, at strengt juridisk set giver sjette direktiv kun mulighed for beskatning af "en afgiftspligtig persons udtagelse af et gode til en ikke-afgiftspligtig form for virksomhed", hvilket i dette tilfælde vil sige ved levering af goder til eget forbrug. I forbindelse med anvendelse, der tjener en ikke-afgiftspligtig form for virksomhed, indeholder sjette direktiv hverken en fakultativ eller en obligatorisk "parallel" bestemmelse til den i artikel 5, stk. 7, litra b), som kan benyttes til at gøre tjenesteydelser til eget forbrug momspligtige.

I sådanne tilfælde bør lokale myndigheder unægteligt behandles på samme måde som fuldt afgiftspligtige personer, og når de delvis anvender goder eller tjenesteydelser til formål, der tjener en ikke-afgiftspligtig form for virksomhed, bør denne anvendelse beskattes, såfremt de pågældende goder og tjenesteydelser tidligere har givet ret til fradrag. Med henblik herpå må medlemsstaterne acceptere en ligestilling mellem denne form for anvendelse og anvendelse, der er virksomheden uvedkommende, jf. artikel 6, stk. 2, i sjette direktiv. Momsudvalget kunne træffe beslutning om denne ligestilling.

Kommissionens tjenestegrene foreslår derfor at ændre den juridiske indretning af den bemyndigelse, som er indrømmet Frankrig, med henblik på at fastslå, at bemyndigelsen også dækker den her omhandlede form for anvendelse: Frankrig vil da være bemyndiget til "at udelukke fradragsretten for moms i forbindelse med goder og tjenesteydelser, når anvendelsen af disse goder og tjenesteydelser til formål, der tjener en ikke-afgiftspligtig form for virksomhed, overstiger 90% af deres samlede anvendelse".

- 1.2. Helt generelt bemærker Kommissionens tjenestegrene, at Frankrig gør bred anvendelse af den bemyndigelse, som landet blev indrømmet, idet den bringes i anvendelse, så snart brug til ikke-erhvervs-mæssige formål overstiger 90% af den samlede brug. Artikel 1 i Rådets beslutning om bemyndigelse af fravigelsen omhandler imidlertid alene det tilfælde, hvor den private anvendelse overstiger 90% af den samlede anvendelse. Bemyndigelsen dækker derfor udtrykkeligt ikke andre former for anvendelse end den afgiftspligtiges eller hans personales private anvendelse. Bemyndigelsen omfatter således f.eks. ikke de tilfælde, hvor en tredje person anvender godet eller tjenesteydelser til private formål.

Kommissionens tjenestegrene, der ønsker at sikre, at momsen forbliver neutral, og som mener, at det er nødvendigt at forhindre enhver form for afgiftsfrit forbrug, foreslår med henblik herpå at forbedre fravigelsens juridiske indretning ved at genetablere en parallel til artikel 6, stk. 2, i sjette momsdirektiv, der uden en fravigelsesbemyndigelse ville finde anvendelse i sin helhed. Således kunne fravigelsen finde anvendelse i alle de tilfælde, hvor et gode under alle omstændigheder anvendes til formål, der er virksomheden uvedkommende.

- 7 -

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Den Franske Republik til at forlænge anvendelsen
af en foranstaltning, som fraviger artikel 17, stk. 2,
i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af
medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

BEGRUNDELSE

1. Ved skrivelse registreret i Kommissionens generalsekretariat den 22. oktober 1992 anmodede den franske regering om en forlængelse af den bemyndigelse, som den tidligere var blevet indrømmet for et begrænset tidsrum ved Rådets beslutning 89/488/EØF af 28. juli 1989¹⁾. Denne beslutning blev truffet på basis af artikel 27 i Rådets sjette momsdirektiv²⁾ med henblik på at forhindre svig og afgiftsunddragelse.

Fravigelsen fra artikel 17, stk. 2, i sjette momsdirektiv²⁾ tager sigte på helt at udelukke moms på udgifter til goder og tjenesteydelser, når den private anvendelse af disse overstiger 90% af deres samlede anvendelse.

2. I henhold til Rådets beslutning er bemyndigelsen gyldig indtil den 31. december 1992. Af artikel 2 fremgår det, at Kommissionen, inden bemyndigelsens udløb, skal forelægge Rådet en rapport om anvendelsen af nævnte bemyndigelse, eventuelt ledsaget af et forslag til beslutning om forlængelse af bemyndigelsen.
3. Som støtte for sin anmodning om forlængelse fremfører den franske regering, at den pågældende fravigelse formentlig vil finde anvendelse oftere i fremtiden, eftersom et vist antal liberale erhverv (advokater, sagførere, oversættere, tolke, sportsfolk, forfattere og kunstnere) siden 1991, på basis af attende momsdirektiv³⁾, har udøvet beskattet virksomhed, som altså ikke længere er fritaget, men i kraft af at være udøvere af netop liberale erhverv benytter disse erhvervsdrivende virksomhedens goder til private formål også. Hvis fravigelsen ikke fandtes, ville skattemyndighederne være nødsaget til at føre tilsyn med disse goder i hele deres levetid og i hvert fald beskatte tjenesteydelser til eget forbrug, der følger af denne private anvendelse. Det vil være vanskeligt at beregne beskatningsgrundlaget for sådanne tjenesteydelser til eget forbrug, og det vil heller ikke være ligetil at overbevise den betalingspligtige om beregningens korrekthed. På denne

1) EFT L 239 af 16.8.1989.

2) EFT L 145 af 13.6.1977.

3) EFT L 226 af 3.8.1989.

baggrund vil det være hensigtsmæssigt at udelukke enhver ret til fradrag snarere end at beskatte tjenesteydelser til eget forbrug, navnlig for at hindre svig og afgiftsunddragelse, som hidtil har været let at begå.

Imidlertid fremgår det af Kommissionens rapport om anvendelsen af fravigelsen i årene 1990-92, at det er nødvendigt at ændre fravigelsens juridiske indretning for at sikre, at den også omfatter lokale myndigheder og alle former for anvendelse til formål, der er virksomheden uvedkommende. Kommissionens forslag til beslutning indeholder også en fast dato for fravigelsens udløb, således at der om fire år på ny kan gøres status over dens anvendelse.

4. Kommissionen har ved skrivelse af 20. november 1992 underrettet de øvrige medlemsstater om den franske regerings anmodning om forlængelse.

Forslag til
RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Den Franske Republik til
at forlænge anvendelsen af en foranstaltning, som fraviger
artikel 17, stk. 2, i sjette direktiv 77/388/EØF
om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning
om omsætningsafgifter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdi-afgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag¹⁾, senest ændret ved Rådets direktiv af 16. december 1991 med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser²⁾,

under henvisning til Kommissionens forslag i forlængelse af dens rapport om Frankrigs anvendelse af Rådets beslutning 89/488/EØF af 28. juli 1989, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse;

1) EFT nr. L 145 af 13.6.1977, s. 1.

2) EFT nr. L 376 af 31.12.1991, s. 1.

ved skrivelse registreret i Kommissionens generalsekretariat den 22. oktober 1992 har Den Franske Republik anmodet om bemyndigelse til at forlænge anvendelsen af den fravigelsesforanstaltning, som Frankrig tidligere fik bemyndigelse til at anvende i en afgrænset periode på grundlag af artikel 27 i direktiv 77/388/EØF, jf. Rådets beslutning 89/488/EØF af 28. juli 1989³⁾;

ovennævnte foranstaltning består i helt at udelukke fradragsret for merværdiafgift på udgifter i forbindelse med goder og tjenesteydelser i de tilfælde, hvor den private anvendelse af disse overstiger 90% af deres samlede anvendelse, for ikke at skulle beskatte tjenesteydelser til eget forbrug, for hvilke det under disse omstændigheder vil være særdeles vanskeligt at fastsætte beskatningsgrundlaget;

den omhandlede foranstaltning giver i øvrigt mulighed for at undgå visse former for svig eller unddragelse, og under alle omstændigheder bidrager den til at bekæmpe visse former for afgiftsfrit forbrug, samtidig med at momsbehandlingen af visse transaktioner forenkles;

den omhandlede foranstaltning fraviger artikel 17, stk. 2, i sjette direktiv, ifølge hvilken den afgiftspligtige person er berettiget til at fradrage afgiften på de goder og tjenesteydelser, han anvender i forbindelse med sine afgiftspligtige transaktioner;

som det fremgår af Kommissionens rapport vedrørende foranstaltningens anvendelse i perioden 1990-1992, fraviger omhandlede foranstaltning ligeledes artikel 6, stk. 2, i sjette direktiv, ifølge hvilken anvendelsen af et gode, der er bestemt for virksomheden, til privat brug for den afgiftspligtige person selv eller for hans personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål, såfremt dette gode har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften, sidestilles med tjenesteydelser mod vederlag;

anmodningen om forlængelse af ovennævnte foranstaltning kan godkendes, såfremt visse betingelser opfyldes og foranstaltningens juridiske bestemmelser ændres i overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger til anvendelsen af foranstaltningen i perioden 1990-1992;

3) EFT nr. L 239 af 16.8.1989.

forlængelsen af den pågældende foranstaltning kan ikke uden en ny bemyndigelse fra Rådet truffet på forslag af Kommissionen gælde længere end til den 31. december 1996, inden hvilken dato Kommissionen skal forelægge Rådet en rapport om dens anvendelse;

en midlertidig forlængelse af den pågældende fravigelsesforanstaltning vil ikke nødvendigvis have nogen indvirkning på størrelsen af den skyldige afgift ved det endelige forbrug i betragtning af bestemmelserne i artikel 11, litra A, stk. 1, litra b), i direktiv 77/388/EØF, som omhandler beskatningsgrundlaget for tjenesteydelser til eget forbrug, der falder ind under artikel 6, stk. 2, i ovennævnte direktiv;

foranstaltningen vil heller ikke nødvendigvis have nogen negativ indflydelse på de af De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, der hidrører fra merværdiafgiften;

de øvrige medlemsstater blev den 20. november 1992 underrettet om den franske regerings anmodning om forlængelse af den pågældende fravigelsesforanstaltning -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Som en fravigelse fra bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, og artikel 17, stk. 2, i Rådets sjette momsdirektiv 77/388/EØF, senest ændret ved direktiv 91/680/EØF, bemyndiges Den Franske Republik til, indtil den 31. december 1996, at udelukke fradragsret for merværdiafgift på udgifter vedrørende goder og tjenesteydelser, når anvendelsen af disse til privat brug for den afgiftspligtige person selv eller for hans personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål udgør mere end 90% af deres samlede anvendelse. Den Franske Republik bemyndiges ligeledes til, indtil den 31. december 1996, at udelukke fradragsret for merværdiafgift på udgifter vedrørende goder og tjenesteydelser, når anvendelsen af disse til formål, der tjener en ikke-afgiftspligtig form for virksomhed, udgør mere end 90% af deres samlede anvendelse.

Artikel 2

På grundlag af en rapport om anvendelsen af de i artikel 1 nævnte bemyndigelser, eventuelt ledsaget af et forslag til beslutning, tager Rådet på basis af dette forslag stilling til, inden den 31. december 1996, om bemyndigelserne skal forlænges.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

- 14 -

ISSN 0254-1459

KOM(92) 591 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

09

Katalognummer : CB-CO-92-618-DA-C

ISBN 92-77-51309-8

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg